

về quy mô và tốc độ do chịu tác động của các yếu tố thời tiết, khí hậu, địa chất và môi trường bất lợi có tính toàn cầu hoặc khu vực gây ra. Vì vậy, cần tổ chức công tác nghiên cứu và dự báo khoa học chu đáo, trên cơ sở đó xây dựng một hệ thống các giải pháp kỹ thuật để xử lý lâu dài nhằm đối phó với tình trạng sụp lở ngày càng nghiêm trọng như hiện nay.

Để tránh những thiệt hại lớn tại những điểm có nguy cơ sụp lở, Thủ tướng Chính phủ yêu cầu Bộ trưởng các Bộ, Thủ trưởng các cơ quan thuộc Chính phủ, Chủ tịch Ủy ban Nhân dân các tỉnh ven sông Tiền, sông Hậu triển khai gấp một số công việc sau đây:

1. Bộ trưởng Bộ Thủy lợi, Trưởng ban Ban Phòng chống lụt bão Trung ương chủ trì, phối hợp với các Bộ, ngành có liên quan cùng Chủ tịch Ủy ban Nhân dân các tỉnh có sông Tiền, sông Hậu chảy qua nghiên cứu để xây dựng phương án toàn diện, có hệ thống bao gồm các giải pháp chỉnh trị dòng sông (ở những nơi cho phép), gia cố hoặc bố trí lại quy hoạch các đô thị ven sông, các công trình kết cấu hạ tầng quan trọng nhằm chủ động phòng chống lâu dài, có hiệu quả với tình trạng sụp lở đất bên hai bờ các con sông này. Dự báo và đề án này cần làm xong trình Thủ tướng Chính phủ vào tháng 6 năm 1995.

Ban Phòng chống lụt bão Trung ương cần tổ chức để các nhà khoa học giỏi thuộc các ngành khoa học tiếp tục điều tra khảo sát có dự báo chính thức gửi đến Ủy ban Nhân dân các tỉnh và các ngành kỹ thuật phụ trách các công trình kết cấu hạ tầng quan trọng hai bờ sông. Cần đưa ra dự báo chi rõ các vùng có nguy cơ sụp lở khẩn cấp; các vùng có nguy cơ sụp lở vài ba năm tới và các vùng có nguy cơ sụp lở tiềm tàng (lâu dài).

Trước mắt cần chỉ rõ ngay các vùng có nguy cơ sụp lở khẩn cấp.

2. Chủ tịch Ủy ban Nhân dân tỉnh Đồng Tháp và tỉnh An Giang và các tỉnh ven sông khác tổ chức di chuyển ngay số dân cư, cơ quan Nhà nước, cơ sở y tế, trường học, chợ... còn dang ở trong vùng đã được Ban Phòng chống lụt bão Trung ương thông báo là vùng có nguy cơ sụp lở khẩn cấp. Có biện pháp cụ thể để ổn định đời sống nhân dân trong quá trình di chuyển cũng như sau khi di chuyển.

Chủ tịch Ủy ban Nhân dân tỉnh, thị xã, huyện phải thông tin đầy đủ đến mọi người dân trong vùng đang có nguy cơ sụp lở, đồng thời phải ra lệnh báo động và lệnh di chuyển khẩn cấp. Kiên quyết không để xảy ra thiệt hại tính mạng và tài sản của Nhà nước và của nhân dân.

Các cấp chính quyền của tỉnh Đồng Tháp và tỉnh An Giang cần phối hợp với các tổ chức quần chúng, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam cùng cấp, động viên nhân dân chấp hành lệnh di chuyển, vận động

nhân dân ở vùng không phải di chuyển giúp đỡ vật chất, đất đai, tiền của cho đồng bào ở những điểm phải di chuyển.

Nhà nước hỗ trợ một phần kinh phí để giảm bớt khó khăn cho những gia đình nghèo phải di chuyển nơi ở ra khỏi vùng nguy hiểm. Mức hỗ trợ do Chủ tịch Ủy ban Nhân dân tỉnh cùng Phân ban Phòng chống lụt bão phía Nam tính toán và đề nghị. Trước mắt, Thủ tướng Chính phủ đồng ý để Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội trích nguồn vốn định canh định cư và Chương trình nước sạch nông thôn để hỗ trợ cho tỉnh Đồng Tháp 4 tỷ đồng, tỉnh An Giang 1 tỷ đồng để hỗ trợ cho các gia đình nghèo phải di chuyển.

3. Đối với những vùng có nguy cơ sụp lở trong vài ba năm tới, kiên quyết không cho nhân dân và các cơ quan xây dựng mới bất kỳ các công trình nào. Công tác quy hoạch vùng dân cư, thị trấn, đường giao thông và mọi công trình xây dựng cơ bản ở vùng đồng bằng sông Cửu Long phải tuân thủ nghiêm ngặt hệ thống các giải pháp chống thiên tai ngập lụt và tình trạng sụp lở đất bên bờ hai con sông Tiền và sông Hậu, phải tránh được các vùng nằm trong diện dự báo có nguy cơ sụp lở tiềm tàng.

Việc phòng chống thiên tai do nguy cơ sụp lở đất là việc hệ trọng của vùng đồng bằng sông Cửu Long, có việc phải xử lý khẩn cấp và với tinh thần trách nhiệm cao, có việc phải nghiên cứu và xử lý lâu dài, mang tính toàn diện. Yêu cầu các đồng chí Bộ trưởng, Chủ tịch Ủy ban Nhân dân các tỉnh đồng bằng sông Cửu Long với cương vị và trách nhiệm của mình phải trực tiếp giải quyết những nội dung công việc đã nêu trong Chỉ thị này.

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó Thủ tướng

TRẦN ĐỨC LƯƠNG

QUYẾT ĐỊNH của Thủ tướng Chính phủ số 641-TTg ngày 4-11-1994 về việc chuyển sang hệ bán công và nâng cấp thành trường cao đẳng Trường Trung học Marketing.

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ

Căn cứ Luật Tổ chức Chính phủ ngày 30 tháng 9 năm 1992;

Căn cứ Nghị định số 15-CP ngày 2-3-1993 về nhiệm vụ, quyền hạn và trách nhiệm quản lý Nhà nước của Bộ, cơ quan ngang Bộ;

Xét đề nghị của Bộ Giáo dục và Đào tạo (công văn số 6770-KHTC ngày 29-9-1994), của Ban Vật giá Chính phủ (công văn số 750-VGCP/TCCB ngày 6-9-1994),

QUYẾT ĐỊNH:

Điều 1. - Chuyển trường Trung học chuyên nghiệp Marketing thành phố Hồ Chí Minh (thuộc Ban Vật giá Chính phủ) sang hệ bán công và nâng cấp thành trường cao đẳng (thuộc hệ đào tạo bậc đại học và cao đẳng).

Điều 2. - Bộ Giáo dục và Đào tạo, Ban Vật giá Chính phủ quy định về mục tiêu, phương thức và nội dung đào tạo của nhà trường; chịu trách nhiệm về chất lượng đào tạo của mô hình mới này trong hệ cao đẳng.

Trường cao đẳng bán công Marketing chịu sự quản lý Nhà nước của Bộ Giáo dục và Đào tạo. Trường có tư cách pháp nhân, có con dấu và tài khoản riêng.

Hệ thống văn bằng của trường nằm trong hệ thống văn bằng quốc gia.

Điều 3. - Trường cao đẳng bán công Marketing tổ chức và hoạt động theo luật pháp, theo quy chế trường bán công do Bộ Giáo dục và Đào tạo ban hành và theo điều lệ của trường do Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo phê duyệt.

Điều 4. - Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo, các Bộ trưởng và Thủ trưởng các cơ quan ngang Bộ, Thủ trưởng cơ quan thuộc Chính phủ, Chủ tịch Ủy ban Nhân dân tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương có liên quan chịu trách nhiệm thi hành Quyết định này.

K.T. Thủ tướng Chính phủ
Phó Thủ tướng
NGUYỄN KHÁNH

CHỈ THỊ của Thủ tướng Chính phủ
số 644-TTg ngày 5-11-1994 về
quản lý sản xuất, kinh doanh
và chất lượng phân bón vi sinh.

Để tiến tới một nền “Nông nghiệp sạch”, giữ cho đất trồng màu mỡ, cần phải sử dụng hợp lý các loại phân và thuốc hóa học trừ sâu. Dựa trên nguồn tài nguyên dồi dào về than bùn và phốt pho rit ở nước ta, cần khuyến khích sử dụng các nguyên liệu này làm chất nền và chất phụ gia để phát triển sản xuất phân bón vi sinh, chế phẩm vi sinh, dùng chúng thay thế dần các loại phân hóa học trong nông nghiệp theo xu hướng chung của thế giới. Việc sản xuất phân bón vi sinh hiện nay còn ở quy mô nhỏ, phân tán, công nghệ sản xuất chưa tiên tiến, không đáp ứng kịp nhu cầu ngày một tăng của sản xuất nông nghiệp. Đồng thời việc mua bán phân bón vi sinh ở trong nước và từ nước ngoài chưa được quản lý chặt chẽ. Do đó, bên cạnh một số loại phân bón vi sinh đạt tiêu chuẩn chất lượng, đáp ứng nhu cầu sản xuất nông nghiệp, ở các vùng khác nhau vẫn còn tồn tại các loại phân bón vi sinh chất lượng kém, phân bón vi sinh giả, không những gây thiệt hại cho người nông dân mà còn ảnh hưởng tiêu cực đến độ phì nhiêu của đất trồng trọt và môi trường sinh thái.

Để chấn chỉnh việc sản xuất, kinh doanh kể cả nhập khẩu các loại phân bón vi sinh, chế phẩm vi sinh theo đúng:

- Pháp lệnh Chất lượng hàng hóa ngày 27 tháng 12 năm 1990.

- Pháp lệnh Chuyển giao công nghệ nước ngoài vào Việt Nam ngày 5 tháng 12 năm 1988.

- Nghị định số 327-HDBT ngày 19-10-1999 quy định về việc thi hành Pháp lệnh Chất lượng hàng hóa.

- Nghị định số 49-HDBT ngày 4-3-1991 quy định chi tiết việc thi hành Pháp lệnh Chuyển giao công nghệ nước ngoài vào Việt Nam.

Thủ tướng Chính phủ chỉ thị các Bộ, ngành, các địa phương triển khai ngay một số việc sau đây:

1. Bộ Khoa học, Công nghệ và Môi trường chủ trì phối hợp với Bộ Nông nghiệp và Công nghiệp thực phẩm, Liên hiệp các Hội khoa học kỹ thuật Việt Nam, dựa trên tiêu chuẩn quốc tế và điều kiện cụ thể ở Việt Nam quy định tiêu chuẩn phân bón vi sinh, chế phẩm vi sinh sản xuất ở trong nước và nhập khẩu từ nước ngoài vào Việt Nam. Các cơ quan quản lý Nhà nước lấy tiêu chuẩn này làm căn cứ để thanh tra, giám sát và cấp giấy phép nhập khẩu, sản xuất kinh doanh các loại phân bón vi sinh và chế phẩm vi sinh. Bộ Khoa học, Công nghệ và Môi trường cần làm xong việc quy định tiêu chuẩn này trong tháng 12 năm 1994.

2. Bộ Nông nghiệp và Công nghiệp thực phẩm (các cơ quan kiểm dịch thực vật và động vật), Bộ Khoa học, Công nghệ và Môi trường (Tổng cục Tiêu chuẩn Đo lường Chất lượng), Bộ Thương mại